

Praxis Avrea Qvotidianarvm Rervm Ecclesiastici Fori

In qua Variæ Iuridicæ Resolutiones ex approbatis traditionibus Doctorum,
atque diuersorum Tribunalium, præsertim Rotæ Romanæ, Decisionibus,
excerptæ, continentur; Opvs Qvatvor Partibvs Distinctvm

Continens Primam, & Secundam Partem: Quibus, hac nostra editione ab
innumeris mendis repurgata ...

Riccio, Giovanni Luigi

Venetiis, M.DC.LXXIV.

Praxis Commissariorvm Apostolicorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98587)

PRAXIS COMMISSARIORVM Apostolicorum.

RESOLVT. C.

An commissarius, cui committitur si in euidentem, debeat esse necessario constitutus in dignitate Ecclesiastica.

- 1 Commissarius, cui committitur si in euidentem, debet esse in dignitate constitutus.
- 2 Delegati Apostolici non possunt personis in dignitate non constitutis subdelegare.
- 3 Commissarii Apostolici tunc debent esse in dignitate, quando eis iurisdictio conceditur.
- 4 Commissarii, quibus committitur si in euidentem sunt Iudices, & quare, n. 5. & 7.
- 6 Clausula, quod extraiudicialiter se informant, non tollit partis citationem.

HIC decisioni responsio est affirmatiua per text. expressum in c. statutu de rescript. in 6. ubi causa a Sede Apostolica committi debent personis in dignitate Ecclesiastica existentibus, per quem text. plura ad hoc cumulat Ias. in rubr. ff. de offic. eius, & Iate Bellon. conf. 8. imo exequutores, siue delegati litterarum Apostolicarum, non possunt subdelegare personis non constitutis in dignitate, vel non habentibus qualitatem dicti, c. statutu, Rot. dec. 58. de prab. in antiqu. & Iate per Aufer. ad Cappell. Thol. dec. 12.

Et pro confirmatione d. c. statutu, eiusque conclusionis facit, quod tantummodo locum obtinet, quando conceditur iurisdictio, tunc enim erit necesse, delegatos esse in dignitate Ecclesiastica, cum dictum c. statutu, loquatur de iudicibus, ac de mixtis exequutoribus, prout sunt Commissarii, quibus committitur si in euidentem, Bisignet. decif. 7. quod autem sint vere Iudices, ac mixti exequutores, euidenter patet ex pluribus infra dicendis.

Tum primo, quia eis necesse est citare partes propter clausulam vocatis vocandis, Rot. decif. 32. de rescript. in nouis, Balb. decif. 29. Rubin. decif. 26. quod procedit etiam si Papa mandasset, quod extraiudicialiter de euidenti utilitate Ecclesie se informant, quia propter verba extraiudicialiter non tollitur partis citatio, Bellam. dec. 68. & 672. Cresc. dec. 12. de priuilegiis Bald. in l. non dubium, n. 22. C. de legib. & in l. neq. natales, n. 10. C. de prob. Marfil. in l. de vnoquoque n. 16. ff. de re iud. & Ferret. conf. 82.

Tum secundo propter clausulam consuetam poni in rescripto si in euidentem, scilicet (si ita est, vel si ita tibi constiterit) Guid. Pap. decif. 70. Bellam. dec. 302. nam virtute prelatorum clausularum delegati censentur vere Iudices, & eis iurisdictio, non autem nudum ministerium fuisse commissum, & propterea subintrare terminos d. c. statutu.

RESOLVT. CI.

An canonicis Ecclesie Cathedralis si in euidentem, committi possit.

- 1 Canonici Ecclesie Cathedralis proprie non dicuntur habere dignitatem.
- 2 Canonicatus in Ecclesia Cathedrali dicitur dignitas, secundum latam interpretationem, & n. 9.
- 3 Canonicis Ecclesie Cathedralis (si in euidentem) potest committi.

- 4 Canonici sunt in magno honore.
- 5 Canonici vnum corpus cum Episcopo faciunt.
- 6 Canonici dicuntur primi gradus Clerici.
- 7 Canonici precedunt Abbates, habentes vsu mitre, & baculi.
- 8 Canonicis est prestanda reuerentia a Clericis Diocesis, ac Episcopi fratres dicuntur.
- 11 Canonici Mendicantium conseruatores esse possunt.
- 11 Conseruator debet esse in dignitate constitutus.

Respondetur, quod quamuis Canonici Ecclesie Cathedralis ex propria significatione non dicantur habere dignitatem, vt per omnes in cap. statutu, praesertim Fel. num. 12. Sarn. nu. 20. de rescript. in 6. nihilominus, quoad delegationem, & sic quoad commissionem si in euidentem suscipiendam equiparantur dignitatibus, Rot. decif. 16. de prab. in nouis. Verall. decif. 257. par. 1. Mainard. decif. 18. libr. 3. & sic secundum latam interpretationem, Canonicatus in Cathedrali dicitur dignitas, ita vt prefatis Canonicis possit si in euidentem, committi, dispositio enim extenditur ad casum comprehensum sub lata significatione vocabuli, Dec. in l. 1. col. 5. C. de transact. Verall. decif. 84. par. 1. Canonici enim sunt in magno honore, secundum Fel. in c. pastoralis, de off. deleg. faciunt enim vnum corpus cum Episcopo e. cum clerici de verb. sign. c. quantu, de his, quae fiunt a Praelat. dicuntur Clerici primi gradus, Praepos. in cap. Episcopos, 18. dist. in processibus, & sessionibus quomodolibet sint collegialiter congregati, praecedunt etiam Abbates, habentes vsu Mitre, & Baculi, Dec. in c. 2. de iudic. Nanart. in cap. 2. de maior. & obed. Sair. decif. 3. eod. tit. Item alij Clerici Diocesis tenentur prestare reuerentiam Episcopo, & capitulo Cathedralis, d. cap. cum clerici. Item Canonici dicuntur fratres Episcopi, vnde ipsi solum recipiant Episcopum ad osculum, c. dilecto, de prab. Item dicuntur Coadiutores, consilij, Senatus, membra Episcopi, vt Iate per Paleot. in Archiep. Bononien. par. 7. fol. 5. 13.

Et quod canonicatus dicatur dignitas facit decif. Achill. de Grassi. 1. de rescript. ubi concludit, quod quando Breuia ab Vrbe solent committi Canonicis, si postea committatur constitutis in dignitate, poterunt expediri per Canonicos attenta verisimili mete committentis. Secundo facit, quod Canonici possint esse conseruatores Mendicantium, vt patet in compendio priuilegiarum Mendicantium, verbo Conseruatores, quod officium non nisi personis existentibus in dignitate committi potest, cap. fin. de off. deleg.

RESOLVT. CII.

An Commissarius Apostolicus possit augere censum, seu canonem.

- 1 Commissarii non possunt excedere commissionis fines, & quomodo haec conclusio declaratur, n. 6. & 7.
- 2 Commissarii non solum commissionem, sed ipsius qualitatem obseruare debent.
- 3 Actus factus contra substantiam formae commissionis non valet, nec etiam contra qualitatem.
- 4 Habens commissionem ad beneficium acceptandum vigore vnus gratiae non poterit ex alia acceptare.
- 5 Commissarius Apostolicus censum, seu canonem augere potest.
- 8 Commissarii tenentur commissionem in effectu seruare, non autem in forma superficiali.

Pvlchra admodum, & frequens est dubitatio illa, an Commissarii Apostolici, quibus committitur si in euidentem, possit augere canonem, seu censum: Ratio dubitandi erat quod isti Commissarii non possunt excede-

excedere fines commissionis, cap. cum dilecta, extra de rescript. & tex. est ad litteram in cap. per tuas, de arbit. & in cap. porro, & ibi Glos. de priuil. immo non solum est seruanda commissio, sed qualitas commissionis, cap. cum venissent, & ibi notabiliter, Bal. de eo, qui mit. in poss. Curt. ad Alex. in l. transactio, C. de transactio. Hinc est quod sicut non valet actus factus contra substantiam formae commissionis, ita nec contra qualitatem, cap. Pisanis, & ibi Abb. 4. notab. de rest. spol. qui tex. est singularis, secundum Bal. in cap. 2. circa principium, de sent. & re iud. & Iason in l. si procurator, num. 3. C. de procurat. Item omne, quod fit praeter formam commissionis, est ipso iure nullum, l. item eos, §. sed si ita, ff. quod quisque vniuer. Viu. decif. 335. & seq. Hinc est, quod habens commissionem ad acceptandum beneficium vigore vnius gratiae, non potest acceptare ex alia, secundum Rom. conf. 256. vnde cum in rescripto si in euidentem, Papa mandauerit Commissariis interponi decretum super alienatione rei ecclesiae pro canone ibidem expresso, videbatur propterea praefatos Commissarios non potuisse censum augere, excedendo fines eorum commissionis.

5 Verum praefatis non obstantibus, mihi videtur contrarium in praxi posse teneri, prout ita fuit decisum in Rota Romana in vna Aretina bonorum 19. Martij 1599. & est dec. Seraph. 1307. n. 9. per haec verba (Commissarii excederunt fines commissionis, cum auxerint canonem, quem Papa mandabat confirmari, quatenus in euidentem, quia processerunt legitime confirmando simpliciter locationem eo modo, quo facta fuerat, deinde augentes canonem de partis consensu ad maiorem vtilitatem, quod facere poterunt, pinguius adimplentes id, quod per se iam sustineri poterat sine augmento) ad idem facit decif. Rot. collect. a Farin. 191. vbi euidenter apparet, posse Commissarios consensu partium augere canonem, seu censum.

6 Non obstant contraria, nam respondetur, & primo, quia quando commissio pinguis adimpletur, prout fecerunt Commissarii, non dicuntur egredi commissionis formam, text. notabili in l. si quis mihi bona, §. penult. ver. quod si ex parte, ff. de acq. haec. Alex. in l. puberem, C. de iure deliber. Ias. cit. l. si procurator, nu. 6. C. de procurat.

Secundo respondetur, quod qui facit illud, quod est vicinum commissioni, prout fuit factum in casu, in quo disputamus, non dicitur excessisse commissionem, text. est notabilis, in l. iam tamen, §. antepenult. ff. de iud. solu. verb. quasi iuxta mandatum, et si non mandatum fuerit, per quem tex. ita notat Glos. in cap. nullus 2. gl. 61. dist. Abbas in cap. causas 2. col. de re iud. & in conf. 62. sub n. 7. par. 2. col. 4. & facit Glos. in cap. innocens, verbo clementior, 22. q. 4. quae dicit, quod si Commissarius facit aliquid, quod non differt multum a commissione, non dicitur excessisse fines commissionis, vt tenuit alia Glos. in cap. licet ego 8. quest. 1. & facit tex. in cap. in causis, & ibi Glos. extr. de elect. & in cap. post translationem, de renunc.

Tertio respondetur, quod sufficit seruare commissionem in effectu, licet non in forma superficiali, text. est in l. fin. ff. mandat. & Bald. in l. si quis mihi bona §. penult. ff. de acquir. haec. red.

RESOLVT. CIII.

An Commissarius Apostolicus, cui committitur si in euidentem possit cognoscere de validitate seu subreptione assensus.

- 1 Commissio est stricti iuris, nec commissario excedenti illius fines est parendum.
- 2 Commissarius super vna causa, de alia non potest cognoscere.

- 3 Rescriptum siue priuilegium in dubio pro impetrante praesumitur.
- 4 Commissarius apostolicus de subreptione assensus cognoscere potest.
- 5 Commissarius impetrantem ad expensas condemnare potest.
- 6 Commissarius abutentem Apostolico rescripto potest condemnare in expensis, & damnis alteri parti.

Hic resolutioni respondetur, & pro ratione dubitandi; primo facit, quod commissio est stricti iuris, & commissario excedenti illius fines, impune non paretur Gail. lib. 1. obseruat. 35. & commissarius super vna causa non potest cognoscere de alia non comprehensa in rescripto Bar. in l. 2. C. si a non comp. Iud. & propterea rescripta commissionalia sunt strictè intelligenda secundum Magon. dec. 87. Rot. Flor. & Balb. dec. 131. vnde cum facultas cognoscendi de subreptione non videatur ei expresse concessa, propterea dicendum est non posse de illa cognoscere.

3 Secundo facit, quod in dubio praesumitur pro impetrante rescriptum, siue priuilegium, & onus probandi contrarium incumbit ei contra quem rescriptum, seu priuilegium venit, Ripa in cap. cum M. Ferrarient. n. 7. de constit. de Franch. decif. 113. nu. 4. Vin. decif. 66. per totum Corbu. de iur. emphyt. in tit. de caus. priuat. ob non solutionem canonis limit. 20. n. 10.

Verum praefatis nihil facientibus, contrarium est in praxi tenendum, quod si possit commissarius cognoscere de subreptione assensus Apostolici per text. expressum in clem. 1. de rescript. & in c. ceterum eod. tit. & per tex. in c. de cetero vbi scribentes de sent. & re iud. & est communis opinio secundum Panorm. in c. super literis nu. 31. de rescript. hinc est quod si assensus fuerit impetratus per mendacium, cognoscat commissarius secundum gl. in l. 2. C. si cont. ius vel vtilit. publ.

5 Amplia nunc, & primo vt Praelatus commissarius possit etiam condemnare ad expensas dictum impetrantem cit. clem. 1. de rescript. Alex. conf. 16. num. 4. volum. 1. Menoch. conf. 304. volum. 2. Monal. confil. 60. num. 3. & seq. volum. 1.

6 Amplia secundo etiam, quoad abutentem rescripto Apostolico secundum Glos. in cap. fin. verbo expensis de rescript. Bombin. conf. 22. Henric. conf. 16.

RESOLVT. CIV.

An Commissarius cui commissum est si in euidentem teneatur super euidenti vtilitate examinare testes, & citare partes.

- 1 Euidens ecclesiae vtilitas per testes, & legitimas probationes est probanda, nec commissario de ea asserenti credendum.
- 2 Stylus hodiernus in breui Apostolico.
- 3 Dictio siue aduerbium legitime quid denotat.
- 4 Citatio partis requiritur, etiam si in commissione fuerit dictum, quod extraiudicialiter cognoscat, quae opinio hodie non est vsu recepta.
- 5 Citatio, quando non requiritur, & quando testes non sunt examinandi.
- 6 Clausula vocatis vocandis quid importat.

Abbas in conf. 41. lib. 1. tenet, quod non sequitur Felin. in cap. ad nostram num. 3. & seq. de iure iur. Rodoan. in rubr. de caus. cogn. in alienat. faciend. num. 74. q. 23. & sequuta fuit Rota in vna Lauden. bonor. 8. Iunij 1588. coram Gipsio nihilominus contraria opinio est vterior, & iuri consona, quod debeat euidenter constare de vtilitate ecclesiae per testes, & alias legitimas probationes, & non credatur asserioni commissarii, alia alienatio iudicabitur nulla, ita voluit Ro-

- Rota Bonon. decif. 2. Petri de Benint. Rubin. decif. 22. Crescent. decif. 12. de priuile. mouentur per text. in cap. 1. de reb. eccl. non alien. in 6. in quo aderat instrumentum alienationis, & in ipso enunciabatur utilitas ecclesie, & quia non probabatur, fuit declarata nulla alienatio, sequitur Franc. & Bellamer. in clem. si vna.
- 2 de reb. eccl. non alien. & hæc opinio suadetur, attento stylo hodierno, quo in breui Apostolico ponitur clausula, si tibi legitime constiterit; quæ causæ cognitionem denotat, & partis citationem, iuxta veriorum opinionem gl. in clem. præfenti de censibus & in clem. multorum de pen. Abb. in cap. sacro de sent. excom. & in cap. conquerente de restit. spol. Fel. in cap. si constiterit de accus. & ita decidisse, Rot. habetur in antiq. decif. 32. de rescript. Guid. Pap. decif. 70. quod amplius.
- 4 etiam si esset dictum quod extrajudicialiter se informet, quia non per hoc censetur sublata partis citatio Bellam. decif. 672. & decif. 68. Cresc. d. decif. 12. de priuile. & fuit dictum in vna Conchen. bonorum 13. Iunij 1591. coram Mantica. Contrariam opinionem tenuit Abb. conf. 41. vol. 1. Ferre. conf. 82. num. 1. vol. 1. Rot. diuers. decif. 160. num. 8. par. 2. & ita fuit dictum in vna Iodienf. census 15. Ian. 1597. coram Cord. quæ opinio hodie practicitur.
- 5 Limita nunc conclusionem principalem, & 1. quando Papa derogat Paulinæ, & simpl. committit vt se informet Rot. diuers. decif. 479. nu. 2. & 716. nu. 1. par. 1. & decif. 160. num. 8. par. 2. & fuit dictum in causa Leodien. census 29. Ianuarij 1596. coram Orano. & 15. Ianuarij 1596. coram Corduba.
- Limita 2. vt dixi alias, quando Papa committeret, vt extrajudicialiter se informet Abb. d. conf. 41. lib. 1. Felin. conf. 19. nu. 13. & seq. Dec. conf. 99. Rota diuers. decif. 160. n. 8. par. 2. & idem Dec. in l. certum nu. 15. C. vnde cognat.
- 6 Sub limita prefatam limitationem, quando adesset clausula vocatis vocandis, quia tunc requiritur citatio cap. exhibita, vbi Abb. num. 6. ext. de iudic. Rot. decif. 300. de rescript. in nouis Dec. conf. 173. num. 2. & Rot. in dicta Leodien. census 29. Ianuarij 1669. coram Orano.

RESOLVT. CV.

An Commissarius si in euidentem possit mortuo Papæ ferre decretum.

- 1 Commissarius in breui si in euidentem non potest sententiam ferre mortuo Pontifice.
- 2 Intellectus cap. si super gratia de off. deleg. in 6.

Pro parte affirmatiua videtur dicendum, nempe potuisse Commissarios Pontifice mortuo ferre decretum, per text. in cap. si super gratia de offic. deleg. in 6. vbi gratia non expirat per mortem Papæ; facit decif. Bellam. 301. & Sayr. de priuileg.

1 Contrariam tamen, ac iuri consonam esse testatur Balb. decif. 29. ac secundum eam iudicasse Senatum Chatalon. dicit Peguer. decif. 128. pro qua etiam facit elegans text. in cap. si cui §. secus de præben. in 6. vbi si de prouisione facienda certæ personæ fuerit collata, potestas alicui executori, illa expirat omnino, si concedens re integra moriatur, & ita voluit pariter Rota decif. 12. de offic. delegat. in nou. Roman. in l. 2. §. sed si quis ff. de donat. Ias. in l. more vers. circa text. de iurisd. omni. iud. Cardin. in cap. petijsti 7. q. 1. Felin. in cap. relatum, vers. limita istam de offic. deleg.

2 Non obstat text. in cap. si super gratia, quia procedit, quando gratia Summi Pontificis est iam perfecta, & datus merus executor, Bellam. citat. decifione, secus si adhibenda est causæ cognitio, quoniam si antequam adhibetur moriatur Pontifex expirat, ita tenet Bald.

in l. fin. ff. de constit. Princip. col. 1. vers. sed pone, quod Princeps, Dec. in rubr. de constit. n. 41. Præpos. in d. capit. petijsti, Gem. & Anchar. in d. c. si super gratia, & in terminis decreti si in euidentem, vt non possit expediri commissarij est decif. Peguer. cit.

RESOLVT. LXXXV.

An commissarij Apostolici, quibus litteræ si in euidentem diriguntur, vices suas alteri demandare possint.

- 1 Commissarij Apostolici quibus commissiones si in euidentem diriguntur, alteri vices suas demandare non possunt, & quare, n. 5. 6. & 7.
- 2 Regula; delegatum Papæ, vel Principis, causas sibi commissas subdelegare posse limitatur.
- 3 Commissio si in euidentem in primarijs dignitatibus constitutis dirigitur, & quare.
- 4 Commissiones si in euidentem grauissimum continent negotium.
- 8 Clausula, quæ apponuntur in literis commissionis, ad hoc vt commissarius subdelegare non possit.

Quamuis enim regula sit, quod delegatus Papæ, vel Principis possit causas sibi commissas alteri subdelegare, vt communiter per DD. in cap. quoniam Apostolica de off. deleg. & in l. a Indice, C. de iud. cum similibus; tamen in hac questione negatiue est respondendum, vbi in delegatione apponuntur verba personalitatem exigentia delegati, & negotium, quod demandatur, utilitatem publicam præferat, aut causa grauissima censetur, prout semper contingit in præfatis literis Apostolicis si in euidentem dirigi solitis ordinario, vel eius Vicario, ac simul alijs in ecclesiasticis dignitatibus primarijs constitutis, cum clausulis benè iudicantibus electam fuisse eius industriam personæ, & maxime propter vim præelectionis factæ à Sede Apostol. de illis, prout animaduertit ex se circa præelectionem personæ factam à Summ. Pont. in literis Apostol. quibusdam directis, Guid. Pap. in d. c. quoniam Apostolica sub n. 5.

- 4 Quod autem hæ litteræ grauissimum negotium contineant, ac publicam utilitatem, præferant incolumitati ecclesiæ consulendo, ne ipsius bona damnose perdantur, omnibus notum est, & patet ex tot bullis, & extrauagant. super hoc editis, & ex tot constitutionib. grauissimas indigentibus, penas male alienantibus, adeo vt ratione negotij grauissimi publicam utilitatem respicientis commissarij præfati non valeant alteri vices suas demandare per text. in d. cap. quoniam §. 15. autem cui vbi latet Guid. Pap. de actu commissio publicæ utilitatem respiciente, qui subdelegari nequeat sub n. 7. Abb. sub n. 2. Butr. n. 12. vers. secunda regul. est, & nu. 15. & ex magnitudine ministerij commissi censi electam personæ industriam voluit Bald. ibi sub num. 5. & Vant. de nullit. iurisd. deleg. n. 21. Ias. in l. more n. 65. ff. de iurisd. omni. iud. cum alijs quos cumulat Menoch. de arb. lib. 1. q. 54. & 68. & in tract. de præsumpt. lib. 2. q. 21. n. 4. Gratian. decif. 157. n. 11.
- 7 Multo minus subdelegare possunt attentata forma, mandati diligenter custodienda l. diligenter ff. mand. maxime, quod in dictis literis plures adiunguntur clausulæ, quibus electa censetur industria personæ eius modi sunt (discretionis, vel circumspectioni tuæ committimus) conscientiam veltram oneramus (per vos vel coram vobis) cum similibus, quibus clare apparet istis delegatis negotium personaliter commissum, & sic eis fuisse inhibitam subdelegandi facultatem, communiter DD. notant in d. c. quoniam Apostolica d. §. is autem, & in l. inter artifices de solut. Crescent. decif. 1. de off. deleg. Grat. d. dec. 157. Ias. qui alios cumulat, ac dicit notandum in l. a indice 12. limit. C. de iudic.

Primo, si per commissarios fuerit pronuntiatum, pro euidenti utilitate alienatio presumitur utilis ecclesie donec contrarium probetur Seraph. in decif. 1125. & ratio est, quia in dubio presumitur pro executoribus, ut inquit Abb. conf. 41. Dec. conf. 341. n. 12. Capyc. dec. 16. n. 5. & sapissime fuit in Rota resolutum & signanter in vna Senogallienfi filuæ 13. Febr. 1580. coram Corta.

Secundo. Processus formatus à commissario in alienatione rei ecclesie non citata ipsa ecclesia, est nullus ipso iure, Rota in vna Aretina bonorum 19. Martij 1599. coram Illustrissimo Seraphino, ut patet in eius dec. 1307. Aegid. decif. 187.

Tertio. Signatura iustitiæ non potest concedere licentiam alienandi bona Ecclesie, bene tamen potest Iudices commissarios subrogare, ut fuit in Rota resolutum in vna Auximana prædij 13. Nouemb. 1585. coram Orano, ut refert idem Seraphinus cit. dec. n. 8.

Quarto. Confirmatio commissariorum alienationis rei ecclesie contra formam scripti Apostolici est nullius roboris, & momenti, Rot. in vna Papien. tenuitæ de Magdalena 17. Iunij 1596. coram Illustr. Seraphino, ut patet in eius decif. 1195.

Quinto. Confirmatio commissariorum presumitur ex lapsu temporis, verum per exhibitionem tituli inuoluit cessat præfata præsumptio, Seraph. in dec. 1235.

Sexto. Defectus causæ alienationis reddit nulli ipso iure decretum commissariorum Ruin. in conf. 68. n. 5. lib. 1. Gemin. in conf. 48. n. 9. & Seraph. in dec. 518.

Finis Tituli Commissariorum.

PRAEPRAXIS LOCATIONIS rerum Ecclesie.

RESOLVT. CVII.

Locatio bonorum ecclesie an valeat, si non constet de euidenti ecclesie utilitate.

- 1 Euidens utilitas non solum requiritur in alienatione rerum etiam in locatione, & quare n. 3.
- 2 Læso in locatione quomodo probetur.

AD validitatem locationis rei ecclesie non sufficit, ut ecclesia non fuerit dānificata, sed requiritur præterea, quod lucrum sentiat, cap. sine exceptione 12. q. 2. vbi Bellam. n. 1. Gem. n. 2. vers. in hac quæst. Imol. in cap. ad aures nu. 1. de reb. eccl. non alienan. Anton. de Butr. in c. ad nostram n. 5. & seq. de empt. & vendit. & ad probandam læsionem sufficit articulare quod ex locationibus præteritis ecclesia plus percipiebat, Ias. conf. 4. n. 7. & 16. vol. 1. Dec. conf. 142. nu. 6. & fuit resolutum in vna Anconitana locationis, & iterum in Romana Casalis Turricelle 10. Mart. 1578. coram Cantuccio, & quod quidem utilitas, ita sit necessaria in locatione, sicut in alienatione tenuit Rota in vna Anconitana de Paundinis 1. Maij 1584. coram Bubalo, & Farin. decif. 25.

Cuius ratio est, quia locatio æquipollet emptioni, seu alienationi l. 2. ff. locat. secundum quam rationem arguit pariter Bald. conf. 2. vol. 1. Menoch. conf. 112. volum. 7.

An nouus Prælatus teneatur stare locationi factæ per prædecessorem infra triennium.

- 1 Nouus Prælatus locationi prædecessoris stare tenetur quatuor concurrentibus manifeste, num. 3.
- 2 Successor non tenetur stare locationi, quando locatio est facta nomine proprio à prædecessore, & quare.
- 4 Successor locationi stare tenetur, quando prædecessor à Sum. Pont. locandi potestatem habuit, per quamplures annos, & in illo tempore conductorem à nemine, nec à successoribus esse molestandum.
- 5 Successor locationi stare tenetur per prædecessorem factæ, quando annus esset inchoatus, & res integra non esset.
- 6 Conductor locationi factæ per prædecessorem stare tenetur cum successore, quando annus etiam est ceptus.
- 7 Conductor perseverare cum eisdem pactis iuris cum prædecessore non tenetur cum successore.
- 8 Consuetudo vim habet, ut successor teneatur locationi factæ per prædecessorem stare.

Regulariter Prælatus successor non tenetur stare locationi, vel cōductioni prædecessoris, ut tenuit Card. Put. decif. 181. lib. 1. & 421. eod. lib. Frac. Merch. decif. 102. part. 1. per text. expressum in l. emptorem, C. locat. vbi nouus dominus nō tenetur stare Colono.

Verū contraria opinio in praxi est magis recepta, & iuri consona, quam firmavit Summ. Siluest. in verbo locatio n. 11. Franc. Marc. decif. 196. n. 4. in fi. par. 2. Abb. q. 3. n. 5. & seq. & in cap. fin. ne prælat. vices suas, Rodoan. q. 57. n. 53. vers. quia successor in beneficio, & latissime eam defendit Caualecan. decif. 44. par. 1. vbi a n. 23. vique 41. quam plurimos DD. pro hac opinione allegat, ostenditque esse veram, & magis communem, & secundum eam pluries fuisse iudicatum in diuersis tribunalibus, atque respondet omnibus contrariis, & secundum eandem refert decifum Martha decif. 180. & Guid. Papa decif. 480.

Qui omnes intelligunt hanc vltimam sententiam, tantummodo procedere, quatuor concurrentibus, scilicet, quod locatio fuerit facta nomine Ecclesie. Secundo, quod sit facta pro utilitate Ecclesie. Tertio, quod pecunia sit conuersa in Ecclesie utilitatem. Quarto, quod interueniat autoritas superioris, ut de communi, & magis communi testantur, addent. ad Alban. conf. 108. post Bald. in d. l. emptorem num. 9. vers. numquid successor, C. locat. Mynsing. cent. 3. obser. 41. & Balb. decif. 29. & propterea quod locatio est facta à Prælato nomine proprio successor non tenetur stare locationi, Bal. conf. 255. vol. 1. Socc. conf. 34. nu. 4. lib. 3. Rot. decif. 1. de locat. in nouis, Mohedan. decif. 271. in fine, & mouentur, quod in tali casu non potuerit prædecessor successorem obligare, ex quo actio personalis in eum non transit, ut intelligit Card. Put. dec. 181. lib. 1. Paris. decif. 192.

Animaduertendum tamen, quod de quatuor requisitis supradictis debet manifeste constare, alias non tenetur successor in beneficio stare colono, Rodoan. d. quæst. 57. num. 81. videtur esse decisio, Menoch. conf. 499. vol. 3. Bursat. conf. 33. n. 6. vol. 1. & conf. 351. nu. 6. vol. 1. & Polidor. obser. 115.

Nunc limita principalem conclusionem, & primo quando Summus Pontifex concederet licentiam locandi ad tot annos, & ut dicto tempore condurante, conductor à nemine, nec à successoribus in beneficio molestari possit, Mandos. de signatu. gratiæ titul. de indulto locandi, vers. supponamus, Carroc. de locat. par. 3. concl. 11. & ad materiam vide Gratian. conf. 96. nu. 25. Duen. reg. 240. nu. 9. Valaf. decif. 40. Guttierrez lib. 2. Canon. q. c. 8. num. 66.

5. Li-